

MANIFEST D'EUiA EN MOTIU DE LA DIADA NACIONAL DE CATALUNYA 2018

Enguany, la Diada Nacional de Catalunya es troba marcada per fets mai vistos en la política catalana i espanyola d'ençà de la recuperació de les institucions democràtiques.

Les conseqüències de les tenses jornades parlamentàries del 6 i el 7 de setembre de 2017, de les concentracions del 20 de setembre davant la conselleria d'Economia de la Generalitat i altres espais, de la pròpia jornada de votació de l'1-O i de les posteriors declaracions d'independència al Parlament de Catalunya en base a la interpretació que les forces independentistes van fer del resultat de l'1-O, han marcat el darrer any.

Cal recordar que la jornada de l'1-O, on més de dos milions de persones es van mobilitzar per expressar el vot d'una part important de la població catalana (tot i que una part rellevant de la societat catalana no hi va participar en no sentir-se interpel·lada), va ser contestada pel govern Rajoy amb una repressió policial indiscriminada als punts de votació, amb imatges de violència policial indignants que van donar la volta al món, i que a continuació el govern del PP va desfermar una ofensiva judicial i política contra els líders socials i polítics sobiranistes.

En el pla judicial, amb la Fiscalia General de l'Estat al capdavant, es va acusar de delictes gravíssims (rebel·lió, penat fins a 30 anys de presó) a les principals veus organitzadores de l'1-O, relat que el jutge instructor del Tribunal Suprem, Pablo Llarena, va fer seu, i en base al qual es va dictar presó preventiva incondicional contra els líders esmentats, i suspensió dels seus càrrecs públics als que encara ho eren.

En el pla polític, el PP va impulsar, d'acord amb Cs i PSOE, la implementació de l'article 155 de la Constitució, que va derogar de fet l'autogovern de Catalunya i paralitzar les seves institucions, i va convocar des de l'Estat eleccions al Parlament de Catalunya pel 21 de desembre de 2017. Un cop celebrades, van tornar a donar la majoria parlamentària a les forces independentistes, malgrat que la primera força en vots i escons va ser Cs, desbancant per primer cop a la història a l'espai convergent de la victòria electoral, un fet que cal tenir present en el context de fortíssima polarització política que viu Catalunya en el debat nacional.

Tot i que amb un forta competició interna de l'independentisme, JxCat, ERC i CUP van fer un acord per investir Quim Torra President de la Generalitat, davant la impossibilitat de fer-ho amb Puigdemont, que segueix marcant l'agenda i les decisions transcendents des de Waterloo.

La primavera de 2018 ha suposat un canvi radical en l'escenari de la política espanyola: amb el vent favorable d'un PP enfonsat per la corrupció i la seva pèssima gestió del conflicte amb Catalunya, Pedro Sánchez va guanyar la moció de censura proposada pel PSOE amb el suport de les forces d'esquerres i nacionalistes del Congrés, i s'ha iniciat una nova etapa oberta a possibles acords polítics en temes socials, ambientals, i amb un nou talant de diàleg respecte a la qüestió catalana.

Sent aquest, succintament, el context polític en el que ens movem, Esquerra Unida i Alternativa (EUiA) volem fer algunes consideracions per aquest curs que s'inicia amb la present Diada:

Refermem la nostra solidaritat amb les persones privades de llibertat injustament, i demanem un cop més la seva llibertat i la retirada de les gravíssimes acusacions penals que se'ls imputen, que juristes de reconegut prestigi i de diverses sensibilitats polítiques, de dins i fora de Catalunya, consideren del tot desproporcionades. Com també la justícia d'altres països europeus li està fent saber al jutge Pablo Llarena, en un absurd carreró judicial sense sortida on ha primat el relat ideològic i punitiu, per sobre de l'estricta criteri jurídic proporcionat als fets, sobretot quan parlem dintre de l'àmbit del dret penal i en afectació al més bàsic dels drets de les persones: el dret a la llibertat.

Considerem que el Govern de la Generalitat i el Parlament de Catalunya han de complir amb les seves funcions, atenent les principals problemàtiques socials, ambientals, de mobilitat o d'accés als serveis públics que una part important de la societat catalana viu com els seus ↓

principals problemes quotidians. És un fet que els processos judicials oberts contra líders sobiranes condicionen la normalitat de l'acció política a Catalunya, però això no pot ser un obstacle que paralitzi la dinàmica institucional del país.

La política catalana no pot seguir en l'esfera de gestos, símbols i argumentaris autojustificatius d'un relat, el de la unilateralitat, esgotat i esgotador per a gran part de catalans/es. EUiA, i l'espai institucional de Catalunya en Comú Podem on participem, podríem facilitar acords per tirar endavant mesures socials, ambientals i d'obertura d'un diàleg seriós per desbloquejar el conflicte, però cal que la majoria de govern surti d'una estratègia estèril, que a més amenaça amb un possible avançament electoral.

En aquest sentit, les pugnes dins l'espai postconvergent entre posicions pragmàtiques i el 'puigdemontisme', i alhora entre aquell espai i ERC per veure qui lidera l'independentisme majoritari, no ajuden a bastir un clima propici als grans acords socials i nacionals que Catalunya necessita per sortir de la situació d'excepcionalitat que viu, recosint una àmplia majoria social sota un catalanisme inclusiu que ens allunyi del risc de fragmentació identitària de la nostra societat, al temps que segueix reclamant que Catalunya té dret a decidir el seu futur sense exclusions ni imposicions.

Considerem que el govern de Pedro Sánchez ha de saber entendre el context que el va portar a guanyar la moció de censura, i consolidar les aliances d'esquerres i democràtiques que prefiguren un futur on consolidar drets socials, ambientals i democràtics, en fort contrast amb el que succeeix avui a Europa: l'avenç de la dreta extrema, de les retallades de drets, de la insolidaritat i la xenofòbia, del nacionalisme identitària excloent.

Però per això, cal més valentia que la demostrada per Sánchez fins ara en el pla pressupostari i en les mesures socials, laborals, ambientals i de gènere a implementar. No només es tracta de revertir la funesta herència antisocial del govern Rajoy, sinó d'obrir noves perspectives per a la majoria social treballadora d'aquest país, que s'ha mobilitzat fortament aquests mesos en defensa de les pensions públiques, contra la precarietat laboral o a favor de la igualtat i els drets de les dones, com va mostrar l'èxit de la vaga feminista del 8-M.

I respecte a Catalunya, són valorables positivament els gestos de distensió del govern Sánchez com l'apropament dels presos de l'1-0 a Catalunya, o l'obertura de les meses de negociació institucional, però cal abandonar definitivament la via judicial, i una proposta política de fons que passa per reconèixer Catalunya com a nació, i que aquesta té el dret a decidir democràticament com es relaciona amb l'Estat.

En definitiva, estem davant d'un curs polític decisiu, on a més se celebraran eleccions municipals i europees. Sens dubte, les municipals seran cabdals per les esquerres, ja que mantenir i augmentar la xarxa de ciutats pel canvi, amb Barcelona i Madrid al capdavant, és també la manera de construir, des de baix, la societat i el país que volem. S'ha parlat molt aquests mesos de nació o d'estat, però molt poc de quin tipus de país volem, amb quins serveis, quines infraestructures i prioritats en mobilitat, quin model laboral, model d'habitatge, i tantes altres qüestions que les municipals poden posar al centre del debat polític, marcant l'agenda política del que preocupa quotidianament a molta gent. **Les municipals han de ser un moment per defugir la polarització identitària, per explicar els nostres projectes i alternatives per centenars de ciutats i viles, i per aprofundir en els acords entre les forces de canvi per foragitar les polítiques neoliberals de les institucions.**

Aquesta visió des del municipalisme és també una manera diferent de construir la Catalunya que volem, que per EUiA passa per l'avenç cap a una República Catalana lliurement federada amb la resta de pobles de l'Estat espanyol en un nou marc plurinacional, republicà i federal.

Com cada 11 de Setembre, expressem la nostra solidaritat amb la resta de pobles del món que lluiten per la seva llibertat, amb especial atenció als pobles sahrauí i palestí, i tenim un record singular per Xile i el President Allende, assassinat pel feixisme en aquesta data el 1973.

EUiA cridem a la societat catalana a gaudir de la Diada Nacional de Catalunya als carrers, als diferents actes institucionals i mobilitzacions reivindicatives de la jornada, així com de l'homenatge anual que a la Plaça Salvador Allende de Barcelona es fa al president xilè.

Bona Diada! Visca Catalunya!